

גבר ללילה אחד

מה שיש בינינו, זו רק שעה מאוחרת –
התרגשות של פתאום שפגשה במקרה את הגוף.
אנחנו זרים זה לזה, עם כל שעה שעוברת
זרים זה לזה למרות העור החשוף.

מבטים אטומים, ושעון מתקתק לו קבוע
רגעים מתוחים של שתיקה, ועוד בוקר נולד,
אני מחפשת מוצא מפגישת סוף שבוע
כי היית לי גבר ללילה אחד.

אתה ממלמל אהבה, הפגישה מתארכת
אני מתרחקת ואתה בכיוון מנוגד –
לא, אינני רוצה ידידות שנמשכת
רציתי רק גבר ללילה אחד.

לכל אדם יש מחיר לפי טיב האירוע
אני משתדלת לשמור על טון מיודד
אך כמה צריך לשלם על שיפוט גרוע –
רציתי רק גבר ללילה אחד.

מה שיש בינינו, זו רק שעה מאוחרת...

תקליט במימד מומלץ

אסתר שמיר: במקום הכי נמוך בתל-אביב

"במקום הכי נמוך בתל-אביב" הוא תקליט המצליח להעביר תחושה. התחושה היא מחנק ומקום ההתרחשות הוא עיר גדולה. במקרה זה קוראים לה תל-אביב. אסתר שמיר הצליחה להלחין את בדידות האשה שפעם היא נסיכת הרחוב ופעם נחנקת בידיים שאהבו אותה. הלב מונח חשוף על השולחן ובטלויזיה מראים "אופנוען אחד עם בגד עור שחור" והוא מזכיר "סוג של ציפורים, שלא חיים באור". למי שזוכר את קול המרמלדה של אסתר שמיר נכונה כאן הפתעה. היא מנסה לדייק במילים והתוצאה: קול מעט מתאמץ המצליח לפרש שורה כמו "שקט מאיים להתלקח/ מישהו יפסיד עצמו בקרב". ההפתעה הגדולה של התקליט היא רמת הטקסטים שאסתר כתבה ואולי כדאי לסיים המלצה זו בציטוט שני שירים שהם בבחינת טיפה המלמדת על כל הים.

POLICE

יומן אמריקאי משטרת הרוקנ'רול

לפני שלוש שנים הופיעה להקת "פוליס" לפני 1,000 הצופים שמילאו את אולם "אגורה" באטלנטה. לפני שנה הופיעה הלהקה ב"פוקס" (4,000 מקומות), והשנה היה ה"אומני" (20,000) מלא. לכאורה, זהו פרט טכני, אך למעשה קל מאד להדגים בעזרתו את מידת הפופולאריות והאיכות של לקהל זו.

הייתי בהופעה האחרונה וראיתי איך מתופף, גיטריסט ובאסיסט מסוגלים להגן על הכבוד האבוד של מוסיקת ה"קאסח", איך אקדחי זיקוקים הפכו את ההופעה לקרנבל. ומעל לכל שירי הלהקה מקבלים אופי אחר על הבמה. כאן יוצאת האלימות המוסיקלית מן הכוח אל הפועל וההרגשה שחברי הלהקה כאילו נשרפים על הבמה. בניגוד להופעות אחרות בהן הושם הדגש רק על אביזרי ראויה חיצוניים העדיפה "פוליס" למשטר את ההופעה ולהפכה לקרנבל מוסיקלי פרוע ומדויק.

א.ס.

אסתר שמיר

במקום הכי נמוך בתל-אביב

במקום הכי נמוך בתל-אביב אסור לך להפנות את הגב, השקט מאיים להתלקח מישהו יפסיד עצמו בקרב.

במקום הכי נמוך בתל-אביב הלב מונח חשוף על השולחן אני שותה את המרירות שמסביב אני שותה וכל החדר נעלם.

במקום הכי נמוך בתל-אביב משהו עוזב בי את הגוף, לא יודעת אם רציתי להיות כאן, אם שקעתי, או התחלתי לעוף.

בחמש נגמר הלילה, בחוף ודאי השמש כבר עולה ואני אתך הלילה כי נגמר לי השמים ושכחתי איך להתחיל מהתחלה, ומעבר לזה, כל הזמן אוהבת אותך.

במקום הכי נמוך בתל-אביב אני נשארת כאילו אין ברירה, לרדם ולרדת הלאה הלאה נמוך יותר מפני האדמה.

במקום הכי נמוך בתל-אביב האור לא מתקרב לשום פינה אני הולכת לאיבוד בתוך הפחד הולכת ומאבדת אותך.